

Carta oberta a la Comissió Europea

written by Josep Maria Loste Romero | 8 de febrer de 2019

El passat divendres 1 de febrer d'enguany una vintena d'activistes de l'ANC van ocupar – d'una forma estrupolosament pacífica i cívica- la delegació a Barcelona de la Comissió Europea, en protesta, per tal d'exigir la llibertat dels presos polítics catalans, contra una presó provisional excessiva i arbitrària, i perquè tinguessin temps per preparar el judici. No hi ha dubte que la Comissió Europea és una institució clau de la UE que té, hauria de tenir, molt a dir –hauria d'implicar-se de debò- en l'actual contenciós català. De fet, la Comissió Europea, per definició, és una institució independent dels Estats membres, que representa la UE en el seu conjunt; a més és responsable, malgrat les greus irresponsabilitats del seu actual President, davant del Parlament Europeu i, juntament amb el Tribunal Europeu de Luxemburg, ha de fer complir la legislació europea. De fet, la Comissió Europea té un cert grau de responsabilitat per tal de mediar en la causa, democràtica, social i nacional, catalana, que ja actualment és una problemàtica, que ultrapassa el marc institucional i legislatiu espanyol, i és clarament d'abast europeu.

Ningú no pot negar que el punt clau en què la institució que presideix el luxemburgués Jean Claude Juncker s'hauria de mullar de debò, és en la qüestió de l'autodeterminació; en el sentit de fer possible un referèndum acordat que permeti saber exactament què pensen els catalans sobre el seu futur col·lectiu. Cal dir, alt i clar, que l'autodeterminació no és cap delictes, sinó més aviat tot el contrari. L'autodeterminació és l'instrument clau per tal de resoldre un conflicte que fa més de tres segles que dura.

L'autodeterminació, sense cap mena de dubte, és sinònim de llibertat i democràcia .A hores d'ara és incomprendible que dotze persones innocents siguin acusades pel ministeri fiscal d'uns delictes que no han comés –atesa la manca de violència dels esdeveniments de l'1-0 i 3-0 de 2017, per part de la població catalana. Per altra banda, en aquest cas la presó preventiva, provisional ha esdevingut una autèntica venjança política; a més a més, els nostres presos polítics catalans, si han de ser jutjats, ho haurien de ser pel TSJC a Barcelona i no pas pel Tribunal Suprem a Madrid. De tot això, a l'entorn del contenciós català aplicat amb “fake justice”, la Comissió Europea no pot continuar fent-se l'orni; en qualsevol cas, el que queda clar és que la resposta del poble català ha de ser pacífica, de desobediència cívica i decidida, amb unitat d'acció de partits polítics i entitats sobiranistes.